

høieste Grad vilde demoralisere det hele Forhold. Jeg maa derfor mene, at det er rettest, ihvorvel ogsaa Adskilligt taler i modsat Retning, at Skipperen ikke skal kunne estergive de Bøder, som han engang har idømt. Det kan gjerne være, at Skipperen enkelte Gange kan komme til at fertryde, at han har idømt Bøder, og ved Reifens Slutning ønsker at estergive dem igjen, men saa maa dette hellere have den virkelig gode Virkning, at Skipperen, naar han en anden Gang idømmer Bøder, tager sig bedre iagt. Dermed troer jeg, at det Hele vil være bedre tjent, end om Skipperen rask væk bestandig bliver ved at idømme Bøder og saa ved Reifens Ende estergiver dem. De Herrer ville desuden erindre, at den Passus under Nr. 6, som jeg har været med at foreslaae skal gaae ud igjen, ingenlunde oprindelig var i Loven, men at den sidst blev stemt ind med forøvrigt ikke stor Majoritet.

Med Hensyn til de andre Forslag, da have de allerede været Gjenstand for en temmelig udførlig Omtale, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre om dem. Jeg skal kun med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 1 for mit Bedkommende sige, at det ingenlunde er nogen „hygelig Følelse“, som gjør, at jeg i det Hele taget krymper mig ved at gaae ind paa at stemme for det. Jeg vil tilstaae, at der kan siges meget vægtige Ting for og imod denne Sag, og jeg selv har haft megen Betænkelse med Hensyn til, hvorledes jeg skulde stille mig, men jeg er dog tilsidst kommen til at mene, at det er rettere ikke at stemme derfor, fordi jeg mener, at der virkelig kan skee saadanne Misbrug ved corporlig Revselse, at det ikke er Ret at lade den finde Sted. Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Viborg Amts Hte Valgtreds (Klein) sagde, at et Dreftigen eller en Rusning, som det kaldes, ogsaa vilde gaae ind under Begrebet corporlig Revselse, og at, dersom man ikke vilde antage det, saa vilde man derved have en vag Fortolkning af Lovens, saa vil jeg sige, at det forekommer mig, at der ved alle mulige Love til en vis Grad maa gaaes til Anvendelsen af Fortolkningskunst, og at jeg virkelig ikke finder, at der kan være Noget til Hinder for, at en tilfældig anbragt Rusning — en saadan, der bliver an-

bragt paa den Maade, at den mere er en øieblikkelig Impuls i et farefuldt Tilfælde, end den er en overlagt Tugtelse, meget vel af Domstolene kan opfattes som ikke hørende ind under Lovens corporlige Revselser. En corporlig Revselse bliver dog altid i den Betydning, Lovens tager den, nærmest at forstaae som en virkelig overlagt og med Sagtagelse af Formerne tildeelt Revselse, hvorimod en Rusning, givet i et Dieblif, hvor der kan være Tale om at tvinge Bedkommende til at opfylde sin Pligt, hvad enten den saa bliver anbragt paa unge Dreng eller ældre Matroser, hvad jeg troer ligesaa ofte vil finde Sted tilføes, aldrig vil ændres af Domstolene som lovstridig.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke Andet end erkjende Rigtigheden og Betydningen af, hvad den ærede sidste Taler har anført om, at det vilde være uheldigt, om Bedkommende ved en slet Opsørjel ogsaa kunde forbyde den Deel af sin Hyre, som han ved Forhyringscontracten havde sikret maanedlig udbetalt til sine i Hjemmet Esterladte, men det forekommer mig, at det, naar Endringsforslaget under Nr. 5 bliver forkastet, vil være meget let at indbringe et Endringsforslag, der netop sigter til, hvad den ærede Taler anførte. Endringsforslaget under Nr. 5 har øiensynligt et langt større Omfang, end en saadan Bestemmelse vilde have, der gif ud paa, at den Deel af Hyren, som Bedkommende ved Forhyringscontracten har sikret successivt udbetalt til sine i Hjemmet Esterladte, ikke kunde forbydes. Et saadant Endringsforslag vilde jeg meget villig kunne tiltræde.

Merk: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Merk: Jeg vil takke den ærede Minister for den Udtalelse, han fremsatte; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at det netop har sine særegne Vanskeligheder ved en eller anden directe Bestemmelse at sikke netop den omtalte Subretning, nemlig Træksedlerne. Man maa